

K R O G E R U P - V I S E

1. december 1956

Vel: Den er fin med kompasset.

I tidernes morgen, da glæden og sorgen
 de levede sammen i monogami,
 var Danmark og Sverige landens søkerrige,
 derfor så førte de smærvek krig.
 Karl Gustav og Kronborg og Frederik og Hveen -
 lokalpatrioter erindrer kun een:
 Den gave Hans Kestgaard - historien påstår,
 han nedlagde Krogerups grundskyld og -sten.

Hvad senere hendte? Gik til den bekendte
 historiker Roar - hos ham kan der fås
 en mælsikker viden. Vi springer i tiden
 forbi Oscar Bruu og en vis van der Naas,
 Forbi de forbandede år med en flok
 germanske handlitter og hipper en bloc.
 Så standser revolutionen. To mænd er på platten,
 en ny tide herrens: Knud Gedde, Hal Koch.

De havde ideen, men hvad gør man ve ten,
 når mæsson er sejlden som rev ved en strand?
 Man seiler og bukker og tær og sukker,
 og vupti - så haler man fisken i land,
 - En højekole, det er den rune hasard,
 forkyndte eksperter (så mange vi har).
 Og myte-førekærnerne edvarede bønderne:
 Vøgt dig for Krogerup, danske agrar.

Trods varselernes vadsflow, eleverne ankom.
 De var ikke mange, men nok til en stert.
 Og efter at malerne - sidenhen talerne -
 trak sig tilbage, kom skuden i fart.
 Med Gedde og Koch ved det knagende rør
 og Skovmand og Nyboe og O. B. om bord.
 Og hvem var der flere? Jo K. B. med mere,
 som nu residerer ved Roskilde Fjord.

Til B. B. B.

Krogerup: 2. del.

Dej skæde tage noget fejl - hvis ikke
 er stierne af en af Danmarks første
 rejsekalendere (Erik Knudsen, 10 års jubilæum).

m.v. i Gunnar Iversen

Hvad Krogerup ville? Et sammenskudsgilde?
En skummel forretning? En lederfabrik?
Hvor snurrende samlebånd uden den gamle ånd
udspyer personer med hjertor af blik,
partifunktionærer (men hvilket parti?)
og plønskonomer, som blander sig i
privatmandens næring og hjemmefortæring,
så frihed forgår i socialt slaveri.

Lærerne:

Hvad Krogerup ville? Man lo i det stille,
Forkyndelse, vækkelse, nytid i nord?
Vi løber en risiko. Brave heravinsino,
men lad os undgå de opbagte pri,
Vi ved jo dog kun: Vi skal leve og dø,
men ikke på superman Robinsons Ø.
Vi blæser på røgser og ler ad programmer
og står vore frejdige medborgerfre.

Eleveme:

Ja skidt med principper, når mandskab og skipper
er opfyldt af vilje og ung energi.
Vi væmmes ved sæger og selvrok, og siger
kun fakta: de bedste elever er vi.
Med blomstrende nærpræg fra isde til søl
og kvidrende fem babyloniske mål
vi mødes i dette: at hylde det rette
kulturpalade.

Løft dit glas.

Krogerups skål.

ok